

אז כפי שציינו הביא מרן רבות את מש"כ רבי יהודה החסיד סימן ר"ט, שמבואר בו הן ענין הכח לערלים לעשות רעה, והן מה שמבית יכלו לגזור על התורה הקדושה ולומדיה.

אוצר החכמה
29332

אוצר החכמה
29332

ספר חסידים סימן ר"ט

אם תראה בית של צדיק או בהכנ"ס חרב או רשעים דרים בו דע שישראל היו דרים בו דרך בזיון. וכן בהמד"ר שנוהגים בו קלות ראש סופו נופל ביד ערלים, דיו לעבד שיהא כרבו. **כי לא נהגו נכרים קלות ראש ובזיון בבית ה' עד שנהגו בו ישראל** שנאמר [ירמיה ז' י"א] המערת פריצים היה הבית הזה, ואח"כ וארוה כל עוברי דרך.

לעולם לא יעשו הערלים רעה, אלא א"כ יעשו ישראל תחילה רעה ביניהם זה לזה, ולא יתבזו ת"ח אא"כ יבזו זה לזה תחילה, או שמבזין את התורה ואין מוחין בידם.

וכיון שיש חשיבות בבירור הדבר להעברת התורה לדורות הבאים, לא הסתפקו בהבנה העצמית והפשוטה שבדברי רבינו לעורר על מש"כ ספר חסידים מדובר **על שני הדברים הנזכ'**, וניגשו לשאול את מרן בפירוש [שבט תשע"ו] אם מה שעורר שהטעם והסיבה בגזירות על עולם התורה, כדברי רבי יהודה החסיד האם כוונתו גם למה שכעת הערבים עושים לעם ישראל, [ומש"כ בהבנה עצמית פשוטה, היות ולמעשה מפורש הדבר בספר

חסידים הנז' וז"ל **"לעולם לא יעשו הערלים רעה וגו'"**, אבל כאמור כיון שהדבר נפק"מ לדורות רצו לדעת במפורש].

וענה רבינו שאכן כך, **"ביזוי הקודש"** גורם הן רעת שונאי התורה מבית והן רעת הערבים דהיום, ואם לא היה ביזוי הקודש לא היה הדבר קורה.

וכדברי רבינו כתב מרן הגרי"ש אלישיב זצוק"ל בחומרת ביזוי ת"ח וז"ל:

ומה הפלא שכידוע בזמן האחרון מתפשטת המחלה שאין לה תרופה שהרי זה מדה כנגד מדה, שהרי בגמרא בשבת קי"ט אמרו כל המבזה תלמיד חכם אין לו רפואה למכתו, לא חרבה ירושלים אלא בשביל שביזו בה תלמידי חכמים שנאמר ויהיו מלעיבים במלאכי האלוקים ובוזים דבריו ומתעתעים בנביאיו עד עלות חמת ד' בעמו עד לאין מרפא.

[קובץ תשובות למרן הגרי"ש אלישיב זצוק"ל ח"ג].

וליקט מקורבו של רבינו הגרמ"י שניידר שליט"א מדבריו ומדברי הראשונים והאחרונים והביאם לדפוס בשם **"קונטרס כבוד חכמים"** ורבינו כתב לו מכתב מיוחד בהקדמת הקונטרס על חשיבות הדבר עי"ש.

תשס"א - המשך הדברים

ועוד פרט שהיה אז: הנהיגו אז לומר כל בוקר אחר התפילה ג' מזמורי תהילים [מזמורים: פ"ג, ק"ל, קמ"ב] ואח"כ תפילת **"אחינו"** כל בית ישראל **הנתונים בצרה** וגו', מרבית הציבור לאחר שהתרגלו למצב הסכנה הנתון [המלווה ניסים תמידיים] הפסיקו לאמרם, אולם במנין של רבינו המשיך לאמרם מידי יום כולל בשבתות!! [בשבת אמרו רק את המזמורים ללא תפילת אחינו וגו'] **ברצף ללא הפסקה דהיינו במשך כשלוש עשרה שנים כולל שנה זו** [קטע זה נכתב בשנת תשע"ד].